

សិក្ខាសាលាស្តីពី

ការសង្គ្រោះបឋមសម្រាប់សាលារៀននៅ

ប្រទេសកម្ពុជា

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការសង្គ្រោះបឋមសម្រាប់គ្រូបង្រៀន

តើ អ្វី ជា ការ ស ង្រ្គោះ ប ឋ ម ?

និយមន័យ៖ ការសង្រ្គោះបឋម គឺជាការជួយសង្រ្គោះអ្នកជំងឺ ឬអ្នករងរបួសមុនពេល អ្នកជំនាញ វេជ្ជសាស្ត្របានមកដល់។ ការនេះ អាចជួយសង្រ្គោះជីវិត ការពារអ្នករងរបួសមិនឱ្យមានស្ថានភាព អាក្រក់ជាងនេះ និងជួយឱ្យអ្នករងរបួសឆាប់ទទួលបានភាពច្នៃស្រាលឆាប់រហ័ស។

តួនាទីរបស់គ្រូបង្រៀន នៅក្នុងសាលារៀន៖

- រក្សាសុវត្ថិភាពសិស្សមិនឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់បន្ថែមទៀត
- ផ្តល់ការមើលថែទាំរហូតដល់មានជំនួយមកដល់
- រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ ដើម្បីធ្វើឱ្យសិស្សមានទំនុកចិត្តឡើងវិញ
- ហៅទូរសព្ទទៅឪពុកម្តាយ ឬ សេវាសង្រ្គោះបន្ទាន់
- រៀបចំបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ប្រសិនបើមានភាពចាំបាច់

វិធានសំខាន់ៗ សម្រាប់គ្រូបង្រៀន

រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងពិនិត្យមើលទីតាំង ដើម្បីប្រាកដថាវាមានសុវត្ថិភាពមុនពេលចូលទៅជួយ។ ការពារខ្លួនអ្នក និងសិស្សកុំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់បន្ថែមទៀត។ ហៅសិស្សផ្សេងទៀតឱ្យជួយ បើអាចធ្វើទៅបាន។

កុំទុកអ្នកជំងឺ ឬ អ្នករងរបួសឱ្យនៅតែម្នាក់ឯង។ ឱ្យពួកគេរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងធ្វើឱ្យពួកគេមានទំនុកចិត្តឡើងវិញ ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងវាយតម្លៃស្ថានភាព និងផ្តល់ការថែទាំជាមូលដ្ឋាន។

៣

ហៅទូរសព្ទសុំជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ និងរៀបចំបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ប្រសិនបើចាំបាច់។ ធ្វើកំណត់ត្រាស្តីពីហេតុការណ៍ឱ្យបានជាប់លាប់ ដើម្បីរក្សាទុកជាកំណត់ត្រារបស់សាលារៀន បន្ទាប់ពីការព្យាបាល។

របួសស្រាល

សញ្ញា នៃរបួសស្រាល៖

- មានហូរឈាមពីស្នាមរបួស
- មានការឈឺចាប់នៅកន្លែងមានស្នាមរបួស
- មើលឃើញមានរហែកស្បែក

ហៅទូរសព្ទសុំជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ក្នុងករណី៖

- មានហូរឈាមមិនឈប់ បន្ទាប់ពីការបិទស្នាមរបួស
- មានស្នាមរបួសជ្រៅ ឬធំ
- មិនអាចយកកំទីចកំទីចេញពីមុខរបួសបាន
- ស្នាមរបួសប្រែជាក្រហម ហើម ឬបង្ហាញសញ្ញាថាមានការឆ្លងមេរោគ

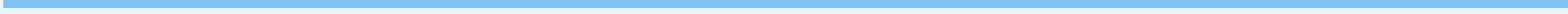

រដ្ឋសម្រាល – ជំហាននៃការសង្គ្រោះបឋម

លាងសម្អាតដៃរបស់អ្នកឱ្យបានស្អាតជាមួយសាប៊ូ និងទឹក។ ពាក់ស្រោមដៃប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីការពារខ្លួនអ្នក និងសិស្សពីការឆ្លងមេរោគ។

សម្អាតស្នាមរដ្ឋសថ្នមៗ ជាមួយទឹកស្អាត ដើម្បីយកធូលីចេញ។ ប្រើក្រណាត់ស្អាត ឬបង់រ៉ូ ដើម្បីយាត់ឈាម។

រុំរដ្ឋសដោយប្រើបង់រ៉ូ ឬក្រណាត់ដែលគ្មានមេរោគ។ រក្សាមុខរដ្ឋសឱ្យស្អាត និងស្ងួត និងពិនិត្យមើលសញ្ញានៃការឆ្លងមេរោគឱ្យបានជាប្រចាំ។

រលាកតិចតួច

សញ្ញា៖

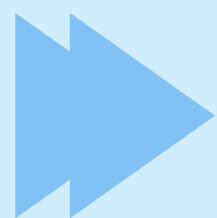
- មានស្បែកក្រហម
- មានការឈឺចាប់
- មានហើម
- មានពងបែក

ហៅទូរសព្ទសុំជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ប្រសិនបើ៖

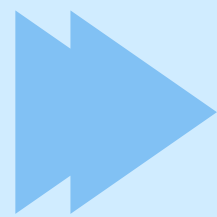
- មានរលាកធំ
- មានរលាកលើមុខ ដៃ ជើង ឬប្រដាប់ភេទ
- សិស្ស មានបញ្ហាក្នុងការដកដង្ហើម
- មើលទៅមានរលាកជ្រៅ

រលាកតិចតួច - ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម និងជំហានដែលមិនត្រូវធ្វើ

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- ដាក់ទឹកត្រជាក់ឱ្យបាន ចំនួន ២០ នាទី
- ដោះគ្រឿងអលង្ការ ឬ សម្លៀកបំពាក់តឹង ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន
- ប្រើក្រណាត់ស្អាតមិនស្អិត ដើម្បីក្របមុខរបួស
- ឱ្យសិស្សរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេមានទំនុកចិត្តឡើងវិញ។

ជំហានដែលមិនត្រូវធ្វើ៖

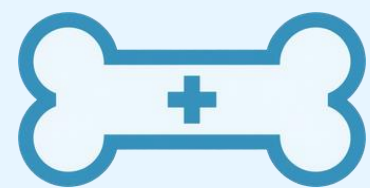
- ដាក់ទឹកកកនៅលើផ្នែកដែលរលាក
- បំបែកពងបែកដែលរលាក
- ដាក់ថ្នាំដុសធ្មេញ ប៊ីឬ ប្រេងនៅលើផ្នែកដែលរលាក
- ប៉ះផ្នែកដែលរលាកដោយផ្ទាល់

បាក់ឆ្អឹង

មានសញ្ញា ដូចជា៖

- មានការឈឺចាប់ធ្ងន់ធ្ងរ
- មានហឺម
- មានស្នាមជាំ
- មិនអាចធ្វើចលនាផ្នែករាងកាយ
- ផ្នែកនៃរាងកាយមើលទៅកោង ឬមិនធម្មតា

នៅពេលណាដែលត្រូវការជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ៖

- ហៅទូរសព្ទទៅផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ប្រសិនបើឃើញសញ្ញាណាមួយក្នុងចំណោមសញ្ញាទាំងនេះខាងលើ
- កុំពន្យារពេល - បាក់ឆ្អឹង ត្រូវការការព្យាបាលតាមបែបវិជ្ជាជីវៈ
- ឱ្យសិស្ស រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ ខណៈពេលរង់ចាំជំនួយ

បាក់ឆ្អឹង - ជំហាននៃការសង្គ្រោះបឋម

ជំហាននៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- ឱ្យសិស្សនៅឱ្យស្ងៀម
- ទប់ផ្នែកដែលមានរបួស
- រុំផ្នែកដែលបាក់ដោយក្រណាត់ ឬថង់ត្រជាក់
- ហៅទូរសព្ទទៅឱ្យគ្រូពេទ្យ ឬសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់
- បញ្ជូនសិស្សទៅមន្ទីរពេទ្យ

ជំហានដែលមិនត្រូវធ្វើ៖

- ផ្លាស់ទីអ្នករងរបួសច្រើនដង
- ព្យាយាមតម្រង់ឆ្អឹង
- ទាញសម្លៀកបំពាក់នៅផ្នែកដែលរបួស បើមិនចាំបាច់
- ប្រើរបស់ក្តៅលើផ្នែកដែលរបួស

សវនីសេព្យា និងការរម្មលសវនីសេព្យា

សញ្ញា៖

- ការឈឺចាប់
- ហើម
- ស្នាមជាំ
- ពិបាកធ្វើចលនាលើផ្នែកដែលមានរបួស

ហៅទូរសព្ទសុំជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ប្រសិនបើ៖

- មានការឈឺចាប់ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលមិនធ្ងរស្បើយ
- មិនអាចកំរើក ឬ ជ្រាស់ទីនៃផ្នែកដែលមានរបួស
- មានហើម ឬ ស្នាមជាំធ្ងន់ធ្ងរ
- មិនធ្ងរស្រាល ក្រោយពីការសង្គ្រោះបឋម

វិធីសាស្ត្រ វាយ (RICE)

សម្រាក – បញ្ឈប់រាល់សកម្មភាពជាបន្ទាន់។ ឱ្យសិស្សអង្គុយ ឬ ផ្អាកខ្លួន ដើម្បីការពារកុំឱ្យមានរបួសបន្ថែមទៀតទៅលើផ្នែកដែលមានរបួសស្រាប់។

ទឹកកក – ប្រើក្រណាត់រុំទឹកកកដាក់លើមុខរបួសចំនួន ២០នាទី។ ការធ្វើបែបនេះនឹងជួយកាត់បន្ថយហើម និងការឈឺចាប់។ កុំប្រើទឹកកកដាក់លើមុខរបួសដោយផ្ទាល់។

ការផ្តិតមុខរបួស – ប្រសិនបើទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល រុំមុខរបួសដោយប្រើបង់រុំរបួស ដើម្បីជួយដល់មុខរបួស និងកាត់បន្ថយហើម។ កម្រិតកម្ពស់ – លើផ្នែកដែលមានរបួសឱ្យខ្ពស់លើបេះដូង ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។

សញ្ញានៃការកើតជំងឺហ៊ីត

ពិបាកដកដង្ហើម - សិស្សអាចថប់ដង្ហើម ដកដង្ហើមញាប់ ឬប្រឹងដកដង្ហើម។ នេះជាសញ្ញាដំបូង នៃការកើតជំងឺហ៊ីត។

ដកដង្ហើមដង្ហក់ និងក្អក - ស្តាប់សម្លេងដកដង្ហើមដែលលឺតិច នៅពេលដែលសិស្សដកដង្ហើម។ មានក្អកញឹកញាប់ មិនមានការធ្ងរស្រាល គឺជាសញ្ញាព្រមាននៃការកើតជំងឺហ៊ីត។

ណែនដើមទ្រូង និងពិបាកនិយាយ - សិស្សអាចនិយាយប្រាប់ពីការណែនដើមទ្រូង ឬ ការឈឺចាប់។ សិស្សអាចនិយាយបានខ្លីៗ ឬមួយម៉ាត់តែប៉ុណ្ណោះ ដោយសារតែពិបាកដកដង្ហើម។

ការគ្រប់គ្រងជំងឺហឺត

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- ឱ្យសិស្សអង្គុយឱ្យត្រង់
- ឱ្យសិស្សរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងធ្វើឱ្យមានទំនុកចិត្តឡើងវិញ
- ប្រើឧបករណ៍ស្រូបខ្យល់ ដើម្បីបំបាត់ការឈឺចាប់
- ផ្តល់ឧបករណ៍ផ្តុំខ្យល់ ឧបករណ៍ផ្តុំខ្យល់មួយអាចប្រើសម្រាប់ផ្តុំខ្យល់ដកដង្ហើមបានចំនួន៤ ដង
- ប្រើឧបករណ៍ផ្សេងគ្នា ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន
- រង់ចាំចំនួន ៤ នាទី; រួចប្រើម្តងទៀត ប្រសិនបើចាំបាច់

ហៅទូរសព្ទទៅរថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់ ប្រសិនបើ៖

- ពិបាកដកដង្ហើម
- មិនអាចនិយាយបាន
- បបូរមាត់ប្រែជាពណ៌ខៀវ
- សិស្សសន្លប់មិនដឹងខ្លួន
- ឧបករណ៍ស្រូបខ្យល់មិនអាចប្រើដើម្បីជួយអ្នកជំងឺបាន

ពស់ចឹក ឬខាំ

សញ្ញា៖

- មានស្នាមចឹក ឬខាំ នៅលើស្បែក
- មានការឈឺចាប់ និង ហើម នៅលើផ្នែកដែលពស់ចឹក ឬខាំ
- ក្អក និងចង្អោរ
- ពិបាកដកដង្ហើម
- ខ្សោយ ឬវិលមុខ

ទិដ្ឋភាពទូទៅ នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- ឱ្យសិស្សរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងនៅឱ្យស្ងៀម
- កុំឱ្យពួកគេ ដើរ ឬធ្វើចលនា
- ហៅទូរសព្ទទៅសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ជាបន្ទាន់
- កត់ត្រាពេលវេលាដែលមានពស់ចឹក ឬខាំ
- បញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ជាបន្ទាន់

ពស់ចឹក ឬ ខាំ – ជំហាន នៃការសង្គ្រោះ បឋម

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម:

- ឱ្យសិស្សរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងនៅឱ្យស្ងៀម
- ហៅទូរសព្ទទៅសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ជាបន្ទាន់
- ប្រើបង់រុំលើផ្នែកដែលពស់ចឹក ឬខាំ ប្រសិនបើទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល
- រក្សាផ្នែកដែលពស់ចឹក ឬខាំឱ្យនៅក្រោមកម្រិតនៃបេះដូង
- បញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ជាបន្ទាន់

អ្វីដែលមិនត្រូវធ្វើ:

- លាង, កាត់, ឬ ជញ្ជក់លើផ្នែកដែលពស់ចឹក ឬខាំ
- អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សដើរ
- ប្រើទឹកកក ឬ ប្រើក្រណាត់រុំឃាត់ឈាម
- ឱ្យអាហារ ឬ ភេសជ្ជៈញ៉ាំ
- ពន្យារពេលបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ

ពឹងពារងខាំ

សញ្ញា៖

- មានការឈឺចាប់នៅផ្នែកដែលសត្វពឹងពារងខាំ
- មានពណ៌ក្រហម និងមានហើម
- មានចង្កោរ និងបែកញើស

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- លាងសម្អាតដោយប្រើទឹកស្អាតលើផ្នែកដែលពឹងពារងខាំថ្មីមៗ
- ប្រើក្រណាត់រុំទឹកកកដាក់លើផ្នែកដែលពឹងពារងខាំ
- ឱ្យសិស្សរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងតាមដាន

ហៅទូរសព្ទសុំជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ប្រសិនបើ៖

- មានការឈឺចាប់កាន់តែខ្លាំង
- កាន់តែពិបាកដកដង្ហើម
- មានការឈឺចាប់កាន់តែខ្លាំង ឬមានប្រតិកម្ម (អាឡាក់ស៊ី)

ការគ្រប់គ្រងការឆ្លងមេរោគ

ហេតុអ្វីបានជាបញ្ហា

ការគ្រប់គ្រងការឆ្លងមេរោគ បានការពារទាំងគ្រូបង្រៀន ទាំងសិស្សពីជំងឺ។ ការយល់ដឹង ពីរបៀប នៃការឆ្លងមេរោគ អាចជួយការពារនូវជំងឺក្នុងសាលារៀន។

ជំងឺអាចឆ្លងតាមរយៈ៖

- ឈាម
- ក្អក
- ទឹកមាត់
- ទឹកនោម និង លាមក
- ក្អក និង កណ្តាស់

គ្រូបង្រៀន ត្រូវតែមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ពេលដែលធ្វើការសង្កេត៖ បឋម ដើម្បីការពារការឆ្លងមេរោគ។

ការគ្រប់គ្រងការឆ្លងមេរោគ - វិធានសុវត្ថិភាព

ពាក់ស្រោមដៃ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។ ពាក់របាំងមុខ ឬម៉ាស់ ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។ លាងសម្អាតដៃរបស់អ្នកឱ្យបានស្អាត មុន និង បន្ទាប់ពីការផ្តល់ការព្យាបាល។

បិត ឬគ្របមុខរបួស ដែលមាននៅលើស្បែករបស់ខ្លួន មុនពេលព្យាបាលអ្នកដទៃ។ ស្អាតផ្ទៃមុខ និងឧបករណ៍ទាំងអស់ បន្ទាប់ពីការផ្តល់ការព្យាបាល។

បោះចោលកាកសំណល់ សម្ភារៈទាំងអស់ រួមទាំង ស្រោមដៃ, បង់រ៉ូ, និងឧបករណ៍ដែលមិនស្អាតទាំងក្នុងធុងសម្រាមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ជំហាន នៃ ការ លាង សម្អាត ដៃ

លាងសម្អាតដៃ ជាមួយទឹកស្អាត ។ ប្រើសាប៊ូឱ្យបានពេញដៃរបស់អ្នក។

លាងសម្អាតដៃទាំងពីរឱ្យបានយ៉ាងហោចណាស់ ២០ វិនាទី។ លាងសម្អាតតាមចន្លោះ ម្រាមដៃ ខ្នងដៃ និងក្រចកឱ្យបានស្អាត។

លាងជម្រះដៃដោយប្រើទឹកទុយូ ឬទឹករូមីនេ។ សម្អាតដៃដោយប្រើកន្សែងស្អាត ឬខ្យល់សម្អាត។

អ្នកជំងឺដែលសន្លប់មិនដឹងខ្លួន

ពិនិត្យមើលគ្រោះថ្នាក់ដែលនៅជុំវិញសិស្ស។ ត្រូវប្រាកដថាទីតាំងនោះ មានសុវត្ថិភាព មុនពេល

ចូលទៅជិតសិស្ស។ ពិនិត្យមើលគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងទៀត ដែលអាចធ្វើឱ្យអ្នក ឬសិស្សដទៃផ្សេងទៀត

គ្រោះថ្នាក់។

ពិនិត្យមើលការឆ្លើយតបរបស់សិស្សដោយទះស្មាថ្នមៗ រួចសួរសិស្សឱ្យខ្លាំងៗ តើអ្នកមិនអីទេឬ? សុំជំនួយពីគ្រូបង្រៀន ឬសិស្សផ្សេងទៀតនៅក្បែរនោះ។

ពិនិត្យមើលការដកដង្ហើម តាមរយៈការមើល ស្តាប់, និងអារម្មណ៍នៅពេលដកដង្ហើម។

២០

ប្រសិនបើការដកដង្ហើមមិនប្រក្រតី, ហៅទូរស័ព្ទហៅរថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់ ជាបន្ទាន់ និង

ចាប់ផ្តើមធ្វើការសង្គ្រោះបឋម (CPR) ប្រសិនបើទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល។

អ្នកជំងឺដែលសន្លប់

ទីតាំងដែលធ្វើឱ្យអ្នកដែលសន្លប់មានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញ

ប្រសិនបើមានសិស្សសន្លប់ ប៉ុន្តែនៅមានដង្ហើម, ដាក់ពួកគេឱ្យស្ថិតក្នុងទីតាំងដែលធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញ៖

- ដាក់នៅចំហៀងដោយផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅក្រោយ
- បើកចំហឱ្យមានខ្យល់ចេញ-ចូល
- លើកជើងឱ្យខ្ពស់ ដើម្បីរក្សាស្ថិរភាព
- ដាក់ដៃលើក្បាល
- តាមដានការដកដង្ហើមជាបន្តបន្ទាប់
- ស្នាក់នៅជាមួយសិស្ស រហូតដល់មានជំនួយមកដល់
- កុំទុកពួកគេឱ្យនៅតែម្នាក់ឯង
- ដាក់ពួកគេឱ្យនៅក្នុងស្ថានភាពក្តៅល្អ និងមានសុវត្ថិភាព

ការប្រកាច់ – សញ្ញា និង ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម

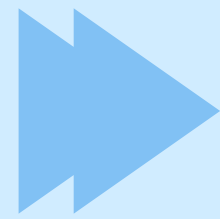
សញ្ញា៖

- ដួលសន្លប់ភ្លាម
- មានចលនាកន្ត្រាក់ ឬញ័រ
- សន្លប់
- មានភាពច្របូកច្របល់ បន្ទាប់ពីការប្រកាច់

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

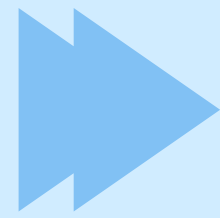
- រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់
- យករបស់ដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់នៅក្បែរនោះចេញ
- ការពារក្បាលអ្នកជំងឺ ដោយរបស់ទន់
- កុំសង្កត់ ឬដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងមាត់របស់អ្នកជំងឺ
- កំណត់ពេលវេលា នៃការប្រកាច់

ការប្រកាច់ – ការថែទាំ និង ពេលណាត្រូវហៅទូរស័ព្ទទៅរថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់

ការថែទាំ:

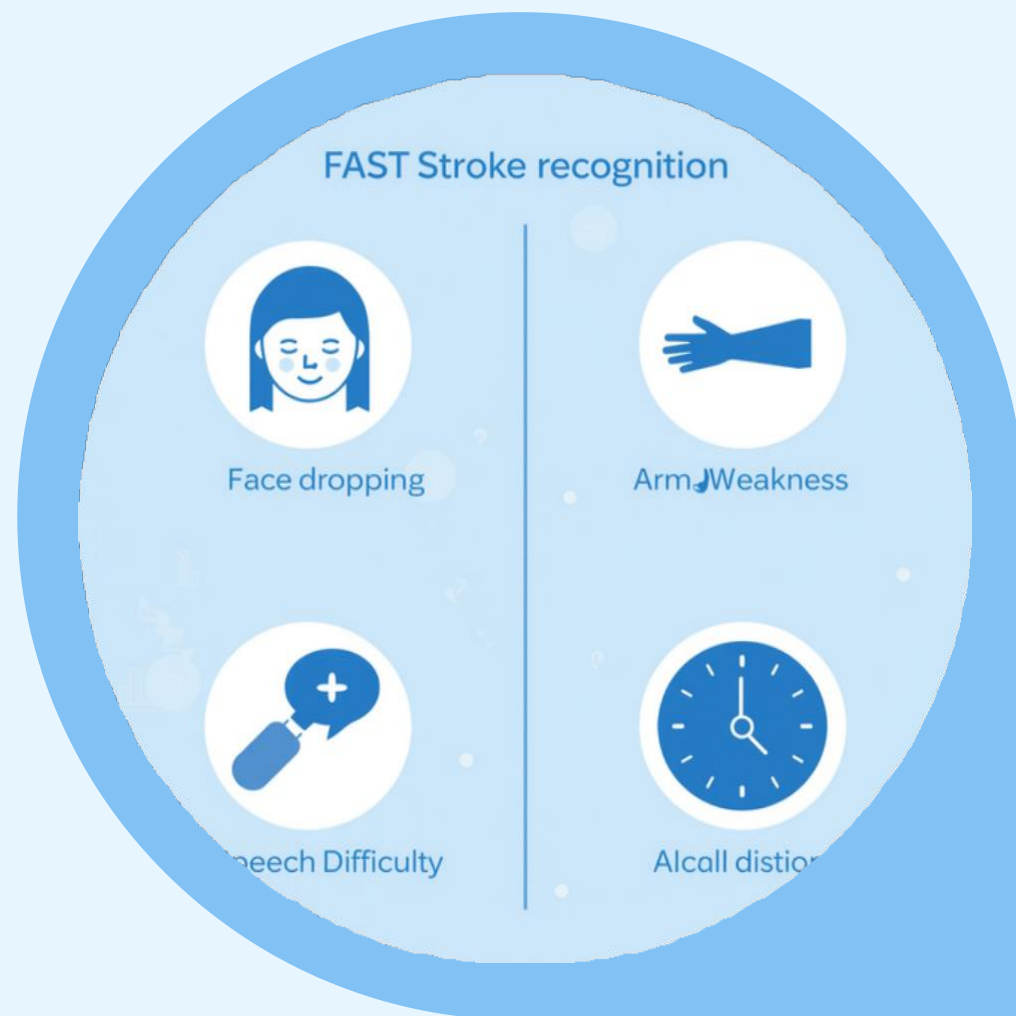
- ដាក់អ្នកជំងឺឱ្យនៅកន្លែងដែលធ្វើឱ្យពួកគេមានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញ
- នៅជាមួយពួកគេ រហូតដល់ពួកគេបានដឹងខ្លួនឡើងវិញ
- និយាយតិចៗ
- ទុកពេលឱ្យពួកគេសម្រាក

ហៅទូរស័ព្ទទៅរថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់ ប្រសិនបើ:

- ការប្រកាច់ មានរយៈពេលលើសពី ៥ នាទី
- សិស្សមានរបួសអំឡុងពេល ប្រកាច់
- មានការប្រកាច់ជាបន្តបន្ទាប់
- មានបញ្ហាដកដង្ហើម
- ជាការប្រកាច់លើកដំបូង

ជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល – ហ្វាស៍ (FAST)

ការទទួលស្គាល់ហ្វាស៍ (FAST)៖

- មុខយារធ្លាក់ ឬរៀច – មុខម្ខាងយារធ្លាក់
- ដៃមានសភាពទន់ខ្សោយ – មិនអាចកំរើកដៃបាន
- ពិបាកនិយាយ – និយាយមិនច្បាស់ ឬច្របូកច្របល់
- ពេលវេលា – ហៅទូរសព្ទទៅសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ជាបន្ទាន់

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងធ្វើឱ្យអ្នកជំងឺមានទំនុកចិត្តឡើងវិញ
- ឱ្យអ្នកជំងឺអង្គុយឱ្យត្រង់នៅកន្លែងដែលមានជាសុភាព
- តាមដានការដកដង្ហើមរបស់ពួកគេឱ្យបានហ្មត់ចត់
- កុំឱ្យអាហារ ឬ ភេសជ្ជៈដល់អ្នកជំងឺញ៉ាំ
- រង់ចាំសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់មកដល់

ជំងឺ កាំង ហេះ ដូង

សញ្ញា៖

- ឈឺទ្រូង
- ពិបាកដកដង្ហើម
- បែកញើស ស្បែកស្លេកស្លាំង រលមុខ ដួលសន្លប់

ការសង្គ្រោះបឋម៖

- ហៅទូរសព្ទទៅសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ជាបន្ទាន់
- ឱ្យអ្នកជំងឺអង្គុយប្រកបដោយសុភាព រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ បន្ទូលសម្លៀកបំពាក់
- តាមដានការដកដង្ហើម
- ប្រសិនបើសន្លប់, ចាប់ផ្តើមសង្គ្រោះបឋម (CPR) ប្រសិនបើទទួលបានការហ្វឹកហាត់ រហូតដល់មានជំនួយមកដល់

របៀបសង្កេតចំណុច និង របៀបសង្កេតកញ្ចាល

ឧទាហរណ៍៖ ដួល គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ របួសកញ្ចាល ហូរឈាមធ្ងន់ធ្ងរ
សញ្ញាព្រមាន៖ ក្អក ឈឺកញ្ចាលធ្ងន់ធ្ងរ វង្វេង សន្លប់ ប្រកាច់

ការសង្គ្រោះបឋម៖ ពិនិត្យមើលគ្រោះថ្នាក់ ហៅទូរស័ព្ទសុំជំនួយ នៅឱ្យ
យស្ងៀមយាត់ឈាម តាមដានការដកដង្ហើម ធ្វើឱ្យមានទំនុកចិត្តឡើង
វិញ បញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ប្រសិនបើ មានរបួសកញ្ចាលធ្ងន់ធ្ងរ ឬមាន
សញ្ញាព្រមាន។

លង់ទឹក

សញ្ញា៖

- ពិបាកដកដង្ហើម
- ក្អក
- ភ័យខ្លាច ឬស្លុនស្លោ
- បបូរមាត់មានពណ៌ខៀវ
- សន្លប់

ជំហាន នៃការសង្គ្រោះបឋម៖

- លើកចេញពីទឹក ប្រសិនបើ មានសុវត្ថិភាព
- ហៅទូរសព្ទទៅសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់
- ពិនិត្យមើលការដកដង្ហើម ចាប់ផ្តើមសង្គ្រោះបឋម (CPR) ប្រសិនបើ ចាំបាច់
- ដាក់អ្នកជំងឺឱ្យនៅទីកន្លែងដែលធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញ ប្រសិនបើនៅមានដង្ហើម ប៉ុន្តែ សន្លប់
- ឱ្យអ្នកជំងឺនៅកន្លែងមានកំដៅក្តៅល្អម និងរក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ តាមដានការដកដង្ហើម

ការសរសេរគោលនយោបាយស្តីពី ការសង្គ្រោះ បឋម

ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់៖

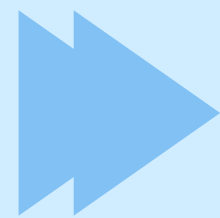
- ដឹងនូវអ្វីដែលត្រូវធ្វើបន្ទាន់
- ធ្វើឱ្យសិស្សមានសុវត្ថិភាព
- ធ្វើការងារឱ្យបានច្បាស់ណាស់ជាក្រុម
- កត់ត្រាហេតុការណ៍ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ

ផ្នែកសំខាន់ដែលត្រូវដាក់បញ្ចូល៖

- ទាក់ទងជាបន្ទាន់៖ ឪពុកម្តាយ មន្ទីរពេទ្យ រថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់
- កញ្ចប់ឧបករណ៍សង្គ្រោះបឋម៖ ស្រោមដៃ ម៉ាស់ បង់រ៉ូ
- ការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គលិក៖ នរណាជាអ្នកផ្តល់ការសង្គ្រោះបឋម ហៅទូរសព្ទទៅឪពុកម្តាយ
- ព័ត៌មានវិជ្ជាសាស្ត្ររបស់សិស្ស៖ ជំងឺហឺត អាឡេស៊ី ជំងឺឆ្លងក្រហម
- របាយការណ៍ឧប្បត្តិហេតុ៖ កាលបរិច្ឆេទ ឈ្មោះសិស្ស ផ្តល់ការព្យាបាល

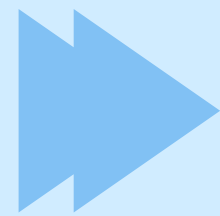
លេខទូរស័ព្ទសង្គ្រោះបន្ទាន់

រថយន្តសង្គ្រោះបន្ទាន់៖ +85517398750 (ឡានពេទ្យខេត្ត)

មន្ទីរពេទ្យក្នុងតំបន់៖

នាយកសាលា៖

លេខទៅនាក់ទំនងឪពុកម្តាយ៖ [ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីលេខទូរស័ព្ទ

ទំនាក់ទំនងរបស់សិស្ស]

ដាក់លេខទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនងទាំងអស់ក្នុងកញ្ចប់សង្គ្រោះបឋម។

សិក្ខាសាលាអនុវត្ត និង ការរំលឹកចុងក្រោយ

សកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត៖

- បច្ចេកទេសរុំបង់រុំ
  - អនុវត្តលើការដាក់អ្នកជំងឺនៅកន្លែងដែលមានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញ
  - ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ស្រូបខ្យល់សម្រាប់ជំងឺហ៊ីត
  - សេណារីយ៉ូសម្តែងតួនៅពេលមានភាពអាសន្ន
  - ការសរសេររបាយការណ៍ស្តីពី ហេតុការណ៍
- ការរំលឹកចុងក្រោយ៖
- រក្សាភាពស្ងប់ស្ងាត់ ក្នុងពេលមានភាពអាសន្ន
  - រក្សាសុវត្ថិភាពឱ្យសិស្ស
  - ស្នើសុំជំនួយឱ្យបានលឿន
  - អនុវត្តតាមនីតិវិធីរបស់សាលារៀន
  - ហៅទូរសព្ទទៅផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ នៅពេលចាំបាច់
  - កត់ត្រាគ្រប់ហេតុការណ៍ដែលមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរទាំងអស់

សូមអរគុណ

មានសំណួរទេ? តស៊ូយើងពិភាក្សា

